

Sygnatura akt VI W 3972/14

WYROK ZAOCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 listopada 2014r.

Sąd Rejonowy dla Wrocławia – Śródmieścia VI Wydział Karny

w składzie:

Przewodniczący SSR Krzysztof Korzeniewski

Protokolant: Aleksandra Duczemińska

po rozpoznaniu w dniu 24 listopada 2014r.

sprawy przeciwko P. K. synowi G. i U. z domu O.

urodzonemu (...) w miejscowości L.

obwinionemu o to, że

Do dnia 20.05.2014r do godz. 20:30 we W. na ul. (...) w Siedzibie Straży Miejskiej będąc użytkownikiem pojazdu marki S. o nr rej (...) nie wskazał/a na żądanie uprawnionego organu komu powierzył/a pojazd, którego kierujący w dniu 17.10.2013r o godz. 14:56 we W. na ul. (...) przekroczył dozwoloną prędkość o 30 km/h.

tj. o czyn z art.96 § 3 kw

*****

I. uznaje obwinionego P. K. za winnego czynu opisanego w części wstępnej wyroku, stanowiącego wykroczenie z art. 96 § 3 kw i za to na podstawie art. 96 § 3 kw wymierza mu karę grzywny w wysokości 300 (trzystu) złotych;

II. na podstawie art. 118 § 1 kpw i art. 616 § 2 kpk w zw. z art. 119 kpw obciąża obwinionego kosztami postępowania w wysokości 100 zł oraz wymierza mu opłatę w kwocie 30 zł.

UZASADNIENIE

W dniu 17 października 2013 r. o godz. 14:56 we W. przy ul. (...) przy użyciu urządzenia kontrolno pomiarowego został sfotografowany samochód marki S. nr rej. (...) poruszający się z prędkością 80 km/h w miejscu gdzie obowiązywało ograniczenie tej prędkości do 50 km/h. Samochód ten stanowił własność (...) S.A. pozostając w użytkowaniu przez (...) s.c. pod adresem W. ul. (...) NIP: (...). Wspólnikiem tej spółki był P. K..

dowód: notatka k. 4;

zdjęcie k. 5;

pisma k. 11, 16, 19

Straż Miejska W. w dniu 29 kwietnia 2014 r. wystosowała wezwanie do P. K.. Został on zobowiązany do stawienia się w siedzibie Straży Miejskiej W. przy ul. (...) w terminie 7 dni w charakterze świadka w celu wskazania osoby, która kierowała w dniu 17 października 2013 r. we W. na ul. (...) samochodem marki S. nr rej. (...) poruszającym się z prędkością 80 km/h.

dowód: wezwanie k. 20;

notatka k. 4;

P. K. wezwanie Straży Miejskiej W. odebrał w dniu 13 maja 2014 r. Nie zastosował się jednak do niego.

dowód: potwierdzenie odbioru pisma k. 21;

notatka k. 4;

P. K. był karany za wykroczenia przeciwko porządkowi i bezpieczeństwu w komunikacji.

dowód: informacja k. 38;

P. K. nie złożył wyjaśnień w sprawie. W sprzeciwie od wyroku nakazowego podniósł, iż z samochodu marki S. nr rej. (...) korzystają różne osoby w związku z prowadzoną przez niego działalnością gospodarczą. Nie był on w stanie wskazać, kto prowadził ten samochód w dniu 17 października 2013 r. Zarazem zarzucił brak uprawnień Straży Miejskiej do podejmowania czynności w niniejszym postępowaniu.

vide: sprzeciw k. 30-32;

Ustalając stan faktyczny Sąd oparł się na zdjęciu z opisem, notatce urzędowej, wezwaniu, pokwitowaniu i na pismach dotyczących ustaleniu użytkownika samochodu marki S. nr rej (...).

Dowody te w sposób zbieżny wskazują, iż w dniu 17 października 2013 r. we W. przy ul. (...) przy użyciu urządzenia kontrolno pomiarowego został sfotografowany samochód marki S. nr rej. (...) poruszający się z prędkością 80 km/h w miejscu gdzie obowiązywało ograniczenie tej prędkości do 50 km/h. Samochód ten pozostawał w użytkowaniu P. K., który wezwany do wskazania kierującego nie zastosował się do tej powinności.

Ustawa z dnia 20 czerwca 1997 r. prawo o ruchu drogowym (Dz. U. z 2005 r. Nr 108, poz. 908 z późn. zm.) w art. 78 ust. 4 nakłada na właściciela bądź użytkownika pojazdu obowiązek wskazania na żądanie uprawnionego organu, komu powierzył pojazd do kierowania lub używania w oznaczonym czasie.

W myśl art. 129b ust. 3 pkt 7 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. prawo o ruchu drogowym S. Miejscy są upoważnieni do żądania od właściciela lub posiadacza pojazdu wskazania, komu powierzył pojazd do kierowania lub używania w oznaczonym czasie. Tym samym przysługuje im uprawnienie do składania wniosków o ukaranie w tych sprawach. W tym zakresie finalnie wypowiedział się Sąd Najwyższy w uchwale 7 sędziów z dnia 30 września 2014 r., sygn. I KZP 16/14 (Biul.SN 2014/9/13).

Zgodnie z wyrokiem Trybunału Konstytucyjnego z dnia 12 marca 2014 r. w sprawie o sygn. P 27/13 (Dz. U. z 24 marca 2014 r. poz. 375) wezwany do wskazania kierującego pojazdem ma pięć możliwości: 1) wskazać siebie, jeżeli faktycznie prowadził pojazd; 2) przedstawić dowód, że nie jest ani właścicielem, ani posiadaczem pojazdu; 3) wskazać kto kierował lub używał pojazd; 4) nie wskazać, komu powierzył pojazd do kierowania lub używania; 5) przedstawić dowód, że pojazd był użyty wbrew jego woli i wiedzy przez nieznaną osobę, czemu nie mógł zapobiec.

W czwartym wypadku, gdy właściciel lub posiadacz pojazdu nie wskaże, komu powierzył pojazd do kierowania lub używania, naraża się na odpowiedzialność za wykroczenie określone w art. 96 § 3 kw.

Jak wskazał Trybunał Konstytucyjny w omawianym orzeczeniu, zgodnie z art. 78 ust. 4 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. prawo o ruchu drogowym właściciel lub posiadacz pojazdu nie mają obowiązku wskazania, komu powierzyli pojazd do kierowania lub używania w oznaczonym czasie, jeżeli pojazd został użyty wbrew ich woli i wiedzy przez nieznaną osobę, czemu nie mogli zapobiec. W sytuacji użycia pojazdu wbrew woli i wiedzy właściciela lub posiadacza pojazdu przez nieznaną osobę, czemu nie mogli zapobiec, nie dochodzi w ogóle do spełnienia znamion wykroczenia

określonego w art. 96 § 3 kw. Właściciel lub posiadacz pojazdu, nie wskazując, komu powierzyli pojazd do kierowania lub używania w oznaczonym czasie, jeżeli pojazd został użyty wbrew ich woli i wiedzy przez nieznaną osobę, czemu nie mogli zapobiec, nie zachowują się, jak wymaga tego art. 96 § 3 kw „wbrew obowiązkowi”.

W ocenie Trybunału Konstytucyjnego odpowiedzialność za wykroczenie określone w art. 96 § 3 kw zostanie wyłączona także w sytuacji, gdy właściciel lub posiadacz pojazdu uchylą się od obowiązku wskazania, komu powierzyli pojazd do kierowania lub używania w oznaczonym czasie w ramach prawa do obrony na podstawie art. 74 § 1 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. - Kodeks postępowania karnego (Dz. U. Nr 89, poz. 555, z późn. zm.) w związku z art. 20 § 3 ustawy z dnia 24 sierpnia 2001 r. - Kodeks postępowania w sprawach o wykroczenia (Dz. U. z 2013 r. poz. 395, z późn. zm.). Właściciel lub posiadacz pojazdu nie mają zatem obowiązku wskazania, komu powierzyli pojazd do kierowania lub używania w oznaczonym czasie, jeżeli sami tym pojazdem kierowali lub go używali i dopuścili się np. wykroczenia przekroczenia prędkości zarejestrowanego za pomocą urządzenia rejestrującego.

Należy tu także dodać, iż Trybunał Konstytucyjny dokonując wykładni art. 96 § 3 kw, dostrzegł możliwość, iż osoba którą zobowiązano do przedmiotowego wskazania nie dysponuje w tym zakresie wiedzą. Taka sytuacja ma chociażby miejsca, jak wskazał Trybunał Konstytucyjny, gdy samochód został zarejestrowany przez fotoradar od tyłu. Sytuacja ta jednak, w ocenie Trybunału Konstytucyjnego, nie wyłącza odpowiedzialności z art. 96 § 3 kw.

Jako, iż nie dostrzeżono zaistnienia żadnej z wymienionych przez Trybunał Konstytucyjny przesłanek wyłączających odpowiedzialność P. K. z art. 96 § 3 kw uznano go winnym przypisanego mu czynu.

Wymierzając karę Sąd uwzględnił jej społeczne oddziaływanie oraz aspekt wychowawczy w odniesieniu do obwinionego.

Okoliczności łagodzących nie dostrzeżono. Natomiast jako okoliczność obciążającą przyjęto wcześniejszą karalność P. K. za podobne wykroczenia.

O kosztach orzeczono nie widząc podstaw do zwolnienia obwinionego od tych należności.